

Při Večeři Páně přislouhovali všichni pracovníci TWR-CZ. Památku Pána Ježíše dle Jeho přání jsme spolu s mnohými hosty prožívali jako vrchol projevu vděčnosti.

Na čtvrtstoletí služby TWR-CZ vzpomínali i někteří hosté. Petr Hodec se ukázal jako umělecký fotograf, protože jeho zachycení Marie Frydrychové připomíná něco jako „zjevení Marie“. Ale byla to realita 😊.

Ivan Zuštiak

Kdybych měl vzpomínat, tak bych byl rychle u konce, protože jsem v týmu TWR teprve devátý měsíc – jako výkonný ředitel Rádia 7 na Slovensku. Chci vyjádřit velkou vděčnost české redakci – tenhle tým znám necelý rok, ale musím říct, že v těch situacích, kdy jsme potřebovali pomoc a obrátili jsme se na ně, byli pro nás dobrými partnery a tam, kde uměli pomoci, nám pomohli, tam, kde nás uměli povzbudit, nás povzbudili. Jsem velmi vděčný za jejich práci a skutečně jim přeji Boží požehnání i nadále.

Když jsem dnes dopoledne myslel na tohle setkání, tak mi Duch Boží připomínal jeden verš, který vám chci odevzdat. Máme slavnost – a to je vždycky taková třešnička na dortu, všichni se usmívají, mají dobrou náladu, ale za tím jsou skryté mnohé boje!

To slovo je z 1. Korintským 15. kapitoly, 58. verš: *A tak,*

moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná. Jako pastor zažívám bohoslužby, kdy mám pocit, že to nejlepší na nich je, že už skončily. Že jsem slovo nedotáhnul tak, jak jsem chtěl – ale to Boží slabé je právě tehdy silné. Chci vám tedy říci, že i tehdy, kdy jste se cítili slabí, si to Pán Bůh použil. Práce, kterou děláte pro Něho, není marná. Přeji vám, abyste mohli, nebo spíše abychom mohli společně dál pracovat pro Pána, ať si to On použije ke své slávě – a ať nám žehná.

TWR-Europe při každém pětiletém výročí obdarovává českou redakci partnerskou plakétou. A protože to ředitel Aleš Bartošek tak trochu čekal, vyzbrojil se čtyřmi plakétami a předvedl všem, jak se každých 5 let plaketa zvětšovala. Jenže ředitel TWR-CEEM (TWR pro střední Evropu) Peter Kolárovský překvapil, protože namísto plakety z ušlechtilého dřeva dovezl umělecky ztvárněnou plaketu skleněnou, která sice váží hodně, ale nebyla tak veliká 😊.

Ředitel TWR-CEEM (TWR pro střední Evropu) Peter Kolárovský

Když jsem dnes vešel do místnosti, uviděl jsem přehrávač Revox, se kterým jsou spojené i mé začátky v rádiu. Tady je u něj napsáno, že je to historické zařízení, takže i já už jsem součástí historie.

Přemýšlel jsem, kdy jsem byl v české redakci TWR poprvé. Muselo to být ještě na konci 90. let, protože jsem přijel autem plným krabic magnetofonových pásek. Tehdy se ještě pásky převážely, dnes se pořady posílají přes internet a je to mnohem jednodušší a lacinější.

Od té doby se sem rád vracím, mohu říci, že tu nemám jen spolupracovníky na Božím díle, ale i přátele, čehož si velmi cením. Posledních pět šest let spolupracujeme intenzivněji, a tak musím zmínit, že tak, jako dříve pomáhal Západ Česku, dnes máte vy otevřené

oči pro spolupráci na Božím poli. Spolu s evropským TWR podporujete dvě redaktorky, které nežijí v lehkých podmínkách a zažívají pronásledování. V posledních letech také spolupracujeme na přípravě relace „Moc v pronásledování“ (od ledna 2016 i v našem programu pod názvem *Víra nespoutaná – pozn. redakce*), která zaznamenává svědectví křesťanů, kteří zažili pronásledování. Mám radost, že můžeme na takových projektech spolupracovat.

Do budoucna bych vám chtěl popřát, abyste byli blízko Pánu Ježíši, abyste neupadli do profesionalismu, ale abyste konali svou práci profesionálně. Myslím, že když máme blízký vztah s Pánem Ježíšem, je to slyšet – a je to nakažlivé. Tak vám přeji, abyste byli nakažliví křesťané, aby vás nejen poslouchalo mnoho posluchačů, ale aby byli vaší službou přitáhnuti k Pánu Ježíši.

Při slavnostní bohoslužbě promluvil člen Rady TWR-CZ a pastor sboru AC Břeclav Karel Káňa

Každému se stává, že objeví v Písmu něco, co předtím neviděl. Je to dílo Ducha svatého, který nám zjevuje Boží pravdy. Vždyť když Duch svatý přijde, „uvede vás do veškeré pravdy... oznámí vám i to, co má přijít“ (J 16:13).

Po více než 30 letech čtení Bible jsem nedávno narazil na jeden paradox.

Apoštol Pavel psal Timoteovi: „Je totiž jeden Bůh, jeden je také prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví ve svůj čas“ (1 Tim 2:5-6).

Na jiném místě mu píše: „Ten, který se zjevil v těle, byl ospravedlněn v Duchu, ukázal se anđělům, byl hlásán národům, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru“ (1 Tim 3:16).

Nebo: „... on nás zachránil a povolal svatým povoláním ne podle našich skutků, nýbrž podle vlastního předsevzetí a podle milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy a která se nyní ukázala zjevením našeho Zachránce Ježíše Krista. On zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a neporušitelnost“ (2 Tim 1:9-10).

Podobně psal apoštol Pavel i Titovi: „Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem... Pán Ježíš... dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si svůj zvláštní lid...“ (Tit 2:11,14).

1. Pavel připomínal pravdy evangelia kazatelům

Ten paradox je v tom: To jsou přece známé a základní věci, že Pán Ježíš je zachránce, že dal sám sebe jako výkupné, že porazil smrt, že jsme zachráněni Jeho milostí... Proč to psal Pavel kazatelům Timoteovi a Titovi?

Kdyby to psal nějakému nováčkovi, člověk by to pochopil. Ale kazatelům? Vedoucím, kteří měli autoritu ustanovovat po sborech starší? Kolika z nás se dostalo takové důvěry, abychom zodpovídali za Boží dílo v provincii velké jako Jihomoravský kraj? Pavel jim píše osobní dopis, jako kdyby jeden z vás psal e-mail druhému. Prošpikoval ten dopis pravdami, které tito bratři věděli a sami je kázali. Udělali byste to vy? Proč to udělal Pavel?

Na mysl všech lidí se tlačí nepravda a podvod. A každý, i kazatel, potřebuje povzbuzení v neustálém zápasu své mysli. Pravda, kterou známe, nás posiluje, i když ji slyšíme znovu a znovu. Třebaže je řečena v jiném slovosledu, jinak zformulovaná, ale je stále platná. Proto lidé potřebují slyšet pravdu, i když ji znají.

Jedna stará babička ve Finsku, dlouholetá křesťanka, vytrvale chodila do shromáždění Božího lidu. Protože však už byla velice stará, nezapamatovala si, o čem se tam mluvilo. Potomci to tedy považovali za zbytečné a říkali jí: „Babi, proč tam pořád chodíte, stejně z toho nic nevíte.“ Ona jim na to odpověděla: „Moje paměť už je děravá, nedokáže nic udržet, jako koš neudrží vodu. Ale víte, když ta voda košem proteče, aspoň ho umyje.“

Slovo Boží, když prochází naší myslí a naším srdcem, působí blahodárně. Vychovává nás ke spravedlnosti, napravuje pokřivení, usvědčuje skrývanou špatnost, učí nás. Boží slovo nám jako

jediné dává záruku pravdy. Je jako kontrolní vzorek, nekontaminovaný, mezi všemi ostatními – lidskými – názory. Když jsem dělal diplomovou práci, srovnával jsem účinek jisté škodliviny na stromy. Měl jsem několik záhonů stromků, v každém byla škodlivina v jiné koncentraci. Měřil jsem, jak stromy porostou v každé z těch koncentrací. Ale abych to mohl srovnat, jeden záhon stromků byl čistý. Kontrolní vzorek. Žádná škodlivina. Tam rostly nejlíp.

2. Média proti pravdě

Mysl všech lidí je více či méně ovlivněna /kontaminována/. Všechny zprávy jsou více či méně ovlivněné. Informace, které k nám docházejí, nesou punc osoby, která je nese.

V dnešních médiích je manipulace s lidskou myslí záměrná. Média ovlivňují vyznění informací. Realitu určitým způsobem podají, něco zdůrazní, něco potlačí, něco ocení, něco zesměšní... A masy lidí se podle toho chovají. Avšak aby se zprávy kupovaly, musí se podbízet lidským choutkám – zvědavosti, šmirování, drbům, chlípčnosti a krvelačnosti. Nejlépe se prodávají bulvár, pornografie, popis zločinu a senzace. Seriózní tisk čte poměrně málo procent čtenářů. A tak média, aby vydělala, vycházejí z toho, co lidé chtějí a také je tím krmí. Je to bludný kruh. Jak se z toho může člověk dostat? Zevnitř, z jeho srdce vycházejí „zlé myšlenky, smilstva, krádeže, vraždy, hrabivost, závist, urážky, pýcha“ (Mk 7:21–22). A zvenku čte a slyší totéž: Samé zlé zprávy, smilstva, krádeže, vraždy, hrabivost, závist, urážky, pýcha. Člověk je tím potom silně ovlivněn. Je to všude: venitř i venku, proudí to odevšad a není divu, že tomu zlému lidé věří, jako by to byla pravda!

3. Dnes je třeba zvěstovat pravdu

A tehdy si nejvíce uvědomíme, proč je dnes tak nutné připomínat pravdu. Pravdu nekontaminovanou, nenakloněnou na tu či onu stranu, v ten či onen prospěch. Je nutné zvěstovat pravdu, která člověku nepodlézá, ale konfrontuje jej. Připomínat jí těm, kdo ji znají, a ohlašovat jí těm, kdo ji neznají. Není nadbytečné zvěstovat, že Ježíš Kristus je Zachránce všech lidí. Že je jediným prostředníkem mezi Bohem a lidmi. Zjevil se v těle, ve světě mu uvěřili, byl přijat ve slávě vzhůru... Povolal nás z milosti, ne podle našich skutků. On zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a neporušitelnost. Amen! Pán Ježíš dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si svůj zvláštní lid. Amen! „Mluv tyto věci, povzbuzuj a kárej se vši přisnoštil! Nikdo ať tebou nepohrdá“ (Tit 2:15).

4. Závěr

To platí pro mě, to platí pro vás a to platí pro TWR.

Pravda Písma je hradbou proti „démonským naukám a dábelským učním“. Pravdou Písma uvádíme do poddanosti Kristu každou mysl – především tu svou vlastní. Pravdou Písma, evangeliem Pána Ježíše, přemáháme přívál cizích názorů.

Sešli jsme se na 25. narozeninách TWR ne abychom nostalgicky hleděli na víru Paula Freeda anebo zakladatelů českého vysílání. Ano, ceníme si jeho přínosu, stejně jako služby těch, kdo natáčeli pořady z ilegality, kdo pracovali na Veveří, na Lesné, v Líšni. Dnes TWR-CZ patří celá nová budova, s nahrávacím studiem, s rozvětvenou prací, mnoha zaměstnanci a dobrovolníky, s návaznou službou, s ročním rozpočtem dosahujícím 5 milionů a s celodenním satelitním vysíláním. Ale to všechno je jen a jen nástroj. My jsme se sešli k tomuto výročí, abychom si připomněli svou roli pro dnešek a pro budoucnost – zvěstovat a připomínat Krista. Potřebují o Něm slyšet věřící i nevěřící. Staří i mladí. Začátečníci i zkušení kazatelé.

Neboť slovo je chlebem i světlem. Mlékem, po kterém rosteme k záchraně. Slovo Boží je živé a mocné. Meč oboustranně ostrý. Kladivo rozrážející skálu.

Prosím vy, kdo pracujete jako redaktori, tvoříte scénáře, propůjčujete hlas slovům evangelia – číňte to s novým povzbuzením. Nemluvte do éteru prázdná slova, nestačí všeobecné informace – zvěstujte Krista. A pokud se mohu s vámi postavit do jednoho TWR týmu, jsem vděčný, že jsme jiné médium. Neseme pravdu. Nesme ji s radostí. Bohu k slávě a lidem k užitku.

Amen.

Vzpomínkovou část odpoledne zahájil Daniel Zeman s Lídou Hojkovou výběrem několika dosud nepublikovaných fotografií. Mezi hosty přihlížel zakladatel slovenského vysílání a náš přítel Jozef Gábor (nahore) a také manželé Možuchovi, kteří nyní spolupracují s českou i slovenskou redakcí.

Pohled do sálu modlitebny BJB Brno zaplněného hosty, kde se slavnostní setkání uskutečnilo. Uprostřed vpravo fotograf zaostřil na čestného a milého hosta Jiřího Dedeciuse, významného spolupracovníka TWR už v dobách totality.

6

Srdečně pozdravujem, veľmi sa teším, že som objavil váš program **Ke kořenům**. Aktivoval som si podcast, no stiahlo sa len posledných 10 relácií, keďže ide o veľmi zaujímavé systematické preberania, veľmi by ma potešili aj staršie relácie, budem vám veľmi vďačný, ak je nejaká možnosť. **Norbert** ✉ Dobrý den, chci vám poděkovat za dnešní téma. Je to sice zvláštní, aby někoho povzbudilo téma nevyslyšená modlitba, ale občas má člověk až obavu poslouchat křesťanské pořady a číst někde na internetu názory jiných křesťanů, protože často z toho vyplývá, že křesťan musí být zdravý a bohatý a pokud není, znamená to, že se špatně modlí 😊. Děkuji vám za to, že tohle netvrdíte. Mám zkušenost s tím, že Bůh nevyslychá modlitbu

Hluboce přemýšlel i jeden z nejmladších spolupracovníků (služebně i věkem) Jan Vyřídál. V delegaci slovenského TWR byli také členové rady TWR-Media (zleva) Jozef Gábor, Ján Vlčko (jen oko mu kouká ☺), Juraj Rybár a dále Bohuslav Javor. Současně jsou zachyceni také Štěpán Exner (vpravo – bývalý technik) a Matouš Čep (kdysi v TWR na vojenské civilní službě z eskadry „udatných bohatýrů“ – hlava mezi slovenskými kolegy).

Zaostřeno na některé z hostů (zleva): Bývalí ředitelé TWR-CZ Václav Kadlec a Petr Raus. Kazatel domácího sboru BJB Brno Pavel Coufal s chotí. Při promítání fotografií vzpomínala na první pořady pro děti Irena Zemanová.

7

za uzdravení, ale taky zkušenosti s mnoha vyslyšenými modlitbami. I když mi to trvalo docela dlouho uvědomovat si i ty vyslyšené modlitby a děkovat za to, když nejsem schopna pochopit, proč mně blízkou těžce nemocnou (věřící) osobu Bůh neuzdraví přesto, že se za ni modlí mnoho lidí. Doufám, že jsem to moc nezamotala ☺, občas se mi stane, že z toho, co napíšu, vyplývá něco jiného, než co jsem měla na mysli, takže prostě děkuji za to, co jste v pořadu řekli. *Maryla* ✉ Dobrý deň! Píšem z Trenčína. Ste už roky mojimi spoločníkmi a už dávno som celému tímu pracovníkov vašej redakcie chcela vyjadriť vďačnosť za prácu, ktorú na Pánovej vinici robíte. Vaše vysielanie je pre mňa mnohokrát tou správnu odpoveďou na to, čo prežívam, či

Petra Eliášová
(donedávna
naše kolegyně)
přišla s manželem
i s nejmladší
dcerkou Kačenkou.

Lída Pohanková
externě
spolupracuje při
přípravě pořadu
Rozmarýna.

Vlevo: S Vlastimilem Kolegarem rozmlouvaly o přestávce Blanka Sedláčková, bývalá asistentka redakce, a Alena Bartošková, dcera Aleše Bartoška, která kdysi jako studentka dlouhá léta v budově TWR-CZ uklízela. Vpravo: Už za totality začal spolupráci s českým vysíláním TWR také Bohuslav Smutný.

8

už dostanem povzbudenie, napomenutie, usvedčenie. Často si veru i poplačem. Vážim si vaše nasadenie, úprimnosť, priamosť a hlavne biblickosť vašich programov. Som v Pánovi takmer 19 rokov a stála som v mnohých službách a viem, že takáto práca, ktorú robíte, je náročná. Žehnám vám i vašim rodinám Boží pokoj a Božiu priazeň a Jeho vedenie v každom dni vášho života. Keďže momentálne som pri svojich 4 deťoch doma a plne vypĺňajú môj čas, často si vaše programy počúvam z archívu a niektoré si sťahujem, aby som si ich mohla vypočuť inokedy. Momentálne som si chcela stiahnuť Tulákom pro Krista – **čtení na pokračování**, ale len pri troch častiach bola ikona stáhnout a pri ostatných nie. Dalo by sa s tým niečo urobiť? Ďakujem, *Adriana*

Pozdrav Otakara Vožeha

Srdečně vás zdravím z amerického Texasu.

Je to až neuvěřitelné – 25 let – a my to výročí prožíváme i odsud s vámi. 25 let, to je více než celá ta doba, co jsme vysílali z Monte Carla – tam to bylo jenom nějakých 20 let. Tak si velmi vážíme toho, že nám Pán dal spolu s vámi prožít těch 25 let a já celý vývoj a rozvoj českého i slovenského vysílání TWR vidím jako výraz Jeho obrovské milosti a srchovanosti.

Vzpomínám si, jak se nám v Monte Carlu jen zdálo o tom, že bychom mohli vysílání přesunout z Monte Carla na půdu Československa. Ještě v dubnu 1989 nám bylo řečeno, že my se právě kvůli tomu vysílání do Československa už nikdy v životě nepodíváme. No a pak přišla v listopadu Sametová revoluce a 2. ledna 1990 jsem už přistával na ruzyňském letišti v Praze a četl jsem si přitom české noviny a novoroční projev prezidenta Václava Havla – ty pocity se ještě ani dneska nedají popsat.

Vidím projev Boží milosti a srchovanosti v tom, že pro mě osobně toho 2. ledna, kdy jsem se dostal zpátky do Prahy, vlastně šlo o začátek přesunu vysílání do tehdejšího Československa. Byl to začátek nové práce, začátek nové tvorby a vytvoření nového týmu bratří a sester, které si Pán už předem připravoval, aby tuto štafetu převzali po nás.

Pak přišlo stěhování z Monte Carla do Rakouska, kde jsme žili tři roky – a během nich jsem pravidelně každých 14 dní dojížděl do Brna, kde jsme založili TWR-CZ a začali jsme spoluvytvářet nový pracovní tým, který nám Pán ze své milosti dovolil vytvořit.

Vzpomínke je celá řada. Vzpomínám na působení v Monte Carlu – když jsme sem přišli v roce 1970, tak docela jsem nevěřil tomu, že někdo může dojít k obrácení skrze poslech 15minutové relace na krátkých vlnách. To vysílání bylo často rušené, poslech nebyl nejlepší. V listopadu 1970, tedy asi 11 měsíců poté, co jsme začali vysílat, najednou přišel dopis od mladého chlapce, který psal, že uvěřil. A to pro nás byla taková první obrovská vzpruha a vlastně popud od Pána Boha, že to vysílání má smysl, že ho musíme zdokonalovat a vystupňovat a využít ten potenciál, který nám Pán dal.

Vzpomínám na sestru Křepelovou, byla to už starší sestra, která každý rok chodila na letní brigádu a za ty peníze, které si vydělala, nakupovala rozhlasové přijímače a rozdávala je svým přátelům, aby mohli poslouchat vysílání z Monte Carla.

Vzpomínám na bratra Nováka – to byl bratr ze Strakonic, který každou sobotu sedl na motorku, vzadu měl tašku a v ní rozhlasový přijímač, tranzistor. Zajel za některým se svých nevěřících přátel, spolu s ním poslouchal vysílání z Monte Carla a potom těm lidem svědčil.

Nebo si vzpomínám na skupinu katolických kněží, kteří se scházeli k poslechu Monte Carla a napsali nám, jaký z toho mají užitek, jaké z toho mají požehnání.

Vzpomínám na bratra Stárka ze Strachotína, který mi stále připomíná, že když poslouchával vysílání z Monte Carla, musel vylézt po žebříku na střechu ke komínu, protože tam měl nejlepší příjem.

Vzpomínám na mladého únosec Československého letadla. Jmenoval se Bečvář. Ten chlapec unesl letadlo do Německa, tam skončil ve vězení v Regensburgu a v tom vězení se dostal k poslechu našich relací a v tom vězení uvěřil.

V neposlední řadě vzpomínám i na pana Marxe, pracovníka na československém velvyslanectví v Paříži. Když jsem si tam jednou jel pro vízum, tak mi pan Marx sdělil, že poslouchá naše vysílání a že si ty písničky nahrává na magneták, protože se mu moc líbí.

To jsou jen takové malé perličky, je jich samozřejmě mnohem víc. Těch lidí, kteří byli zasaženi a stále jsou zasahováni vysíláním Trans World Radia, je celá řada a s mnohými z nich se určitě setkáme až na věčnosti.

Těch lidí bylo a je plno – a my se z toho radujeme a vzdáváme čest našemu drahému Pánu, že si toto vysílání používal, používá a ještě bude používat ke svému dílu a ke své cti a slávě.

Jak na to všechno vzpomínám, mluvím to ke mně o Boží milosti, o Boží srchovanosti, protože Bůh si připravoval váš tým, který dnes existuje, a všechny pracovníky, kteří se na něm podíleli už v těch minulých 25 letech. On si vás všechny připravoval už dávno předem. Ve své srchované vůli si vás připravil a také povolal k tomuto dílu. Zdá se mi, že dneska už lidé v našich společenstvích tolik nevěří v Boží povolání. Já jsem o něm naprosto přesvědčen, Písmo o něm jasně hovoří... Že Bůh povolává lidi nejen ke spasení, ale také do služby. A ty, které povolá, ti už pak nemají na vybranou. On si je také připraví, vystrojí k tomu, k čemu si je povolal.

Z toho se tedy těším já a chci to přát i vám všem, kdo mě v této chvíli posloucháte – abyste měli jistotu Božího povolání do služby, protože jedině v této jistotě se dá služba dělat k Boží cti a slávě. A tak oslavujte s radostí, jsem tam v duchu spolu s vámi. Ať vám Pán Bůh žehná i v dalších letech.

Dárek ze Slezska

Asi největším překvapením očekávaným s napětím byl dárek zprostředkovaný bývalým členem Rady TWR-CZ Karlem Římanem. Někdy před prázdninami se zeptal, zda by mohl přijet na slavnost stočlenný pěvecký sbor s orchestrem. Brali jsme to spíše jako žert, ale jak šel čas a pokračovaly přípravy, stával se tento žert realitou s velkou neznámou. A když sbor skutečně na vlastní náklady přijel a vystoupil s nazkoušeným programem, byli jsme nejen my v šoku. Dar to byl neskutečně velký a hodinový koncert byl opravdu velkou oslavou Boží. Nádhera. Děkujeme všem!!!

10

✉ Jsem moc vděčná za vaše Rádio 7, za skvělý tým, který spolupracuje, za povzbuzení, svědectví a spoustu vyučování pro mne, mnoho rad, které tolik potřebuji. Mnohé díky za vaši nelehkou práci. Moc vám PÁN POŽEHNEJ. *Barbara* ✉ Ahoj Lucie, jednak chci poděkovat za dnešní ranní vysílání, které mě vedlo písničkami i Tvými vstupy, abych se zaměřila na chválu Pána Boha hned zrána, a jednak za **myšlenku na den** – byla nejen pro maminky ☺. Vypnula jsem rádio a jdu si jen tak pobýt s Bohem. Díky za inspiraci ☺! Přeju Boží požehnání do dnešního dne, *Ája*. ✉ Vážený pane Kolegare, moc ráda poslouchám Vaše pořady **Na sobotní frekvenci Proglasu**. Jako katolička občas dotuji Radio Proglas vlastně jenom kvůli tomuto pořadu. Katolické pořady

Úvodní slovo Stanislava Kaczmarczyka, mikrofon drží Karel Říman.

Hudební dárek uvedl člen pěveckého sboru a bývalý předseda Rady TWR-CZ Stanislav Kaczmarczyk

Velebíme nebeského Otce, že si nás lidi zamiloval, že nás skrze Pána Ježíše vykoupil z moci zla, hříchu a smrti, že nám v Kristu daroval zdroj pravdy, světla a věčného života. Pán Ježíš je skvělým Průvodcem do nádherné budoucnosti.

Dnes děkujeme Pánu za všechny pracovníky TWR, že šíří evangelium Ježíše Krista v naší zemi. Jsme za vás i za vaši službu velmi vděční. Přejeme vám, aby TWR bylo nadále artéskou studní, ze které tryská duchovní živá voda pro všechny žíznivé a unavené, rovněž vysokým majákem, který vysílá jasné světlo evangelia ke všem bloudícím v temnotách, a také učitelskou katedrou, ze které se šíří vzácné a jedinečné učení věčné pravdy Pána Ježíše Krista. Před třemi lety dal Pán Bůh na Těšínsku myšlenku, aby zpěváci pěveckých sborů z různých denominací společně šířili slávu Pána Ježíše v naší zemi. Dnes chceme velebit našeho Pána společně s vámi na tomto místě. Kéž sláva Pána Ježíše Krista se šíří v naší zemi a proniká ke všem lidem.

Celý sbor a orchestr dal dohromady převážně z amatérských hudebníků a zpěváků dirigent Ewald Danel, o němž se mimo jiné píše už v knize Střežené město (tehdy mu však bylo necelých 20 let).

Záběry na sbor s orchestrem (celkem asi 120 účinkujících), který brilantně předvedl například stará díla s texty Mistra Jana Husa, Jana Ámose Komenského, Jiřího Třanovského a dalších. Průvodním slovem doplňoval dirigent Ewald Danel.

Poslední část koncertu byla věnována světovému hudebnímu skvostu, Biblickým písním Antonína Dvořáka v ojedinelém sborovém provedení.

Před závěrečnou skladbou všem účinkujícím poděkoval ředitel TWR-CZ Aleš Bartošek; kytici pro dirigenta měla připravenou Marie Frydrychová.

Posledním bodem slavnostního programu bylo občerstvení pro všechny přítomné, které svou velikou a nezištnou ochotou zaštilil šéfkuchař Kotanyi a externí moderátor Rádia 7 Jan Ondarza. Sám zorganizoval zajištění surovin i spolupracovníků, takže celé jídelní představení bylo skutečně excelentní.

V místní kuchyni bylo celkem vyrobeno asi tisíc řízečků z 30 kg masa, nepočítaně plátečků vepřové krkovice propečené na 73 stupňů Celsia, množství výborného bramborového salátu – ani se to všechno sníst nedalo. Ale byly tu i další dobroty jako například valašské frgály od finalistky soutěže o nejlepší frgál ☺

14

neposlouchám, nepřipadají mi tak střízlivé jako ty od Vás. Nevím, jak to děláte ☺, ale Vaše sobotní vysílání je pro mne jako konvertitku VŽDYCKY inspirující. Dnes mě skutečně velice oslovil pan Tomáš Oliverius z Ostravy a ta SMS s dotazem na Johna Wesleyho byla ode mne. Po jeho Deníku se určitě poohlédnu – máme u nás ve městě antikvariát s duchovní literaturou, zkusím to tam. Prála bych si totiž podobné obrácení, jakého se dostalo Vašemu dnešnímu hostu (a před lety podobným způsobem také mně), pro své dorůstající vnuky. Život mě ovšem naučil, že sice mám udělat za účelem víry svých potomků, co je v mých silách, ale skutečně pohnout lidským srdcem může jen Bůh sám. Vašeho dnešního hosta bych chtěla tímto dopisem povzbudit. Jeho

Všem chutnalo (některým i několikrát) a na všechny se dostalo. Největší potravinou vcelku byl dort ve tvaru „funkčního“ mixpultu darovaný bývalým technikem Dušanem Jargašem s chotí. Po servisní demontáži součástek dostal podobu jednohubek a za půl hodiny se už skutečně žádnému z našich techniků nepodařilo dát dohromady ani jednu „šavli“.

povídání mi padalo do duše jako živá voda. Od mé konverze už uplynulo téměř padesát let a dnešní povídání ve mně probudilo velikou chuť pokusit se všechna ta svá někdejší odhodlání přivést opět k životu. Dávala jsem dnes dobrý pozor, tak si pamatuji, že se mi to může podařit jen s Ježíšovou pomocí – a na rozdíl od svých začátků, kdy jsem se domnívala, že je třeba spoléhat se i ve věcech víry na své vlastní síly, a po dlouhém období, kdy jsem se po boku nevěřícího manžela starala o našich sedm dětí a neměla ani chvíli pro sebe, teď mám na to opět čas. Pán Bůh je TAK milosrdný, TAK vlídně a nenápadně mi podává pomocnou ruku – a přestože velmi často cítím Jeho přízeň v nejrůznějších situacích, dnes tak učinil skrze Váš

Celé slavnostní setkání bylo otevřeno nastoupenou jednotkou týmu TWR-CZ (zleva Dominik Kratochvíl, Pavel Surý, Pavel Kohl, Luděk Brdečko, Jitka Vyležíková, Daniel Zeman, Vlastimil Kolegar, Lenka Malinová, Hana Žihová, Kateřina Hodecová, Lucie Endlicherová, Aleš Bartošek a Lída Hojková). Oficiální část byla ukončena zpívanou modlitbou, vestoje a za doprovodu orchestru: „Tvá, Pane Kriste, věc to je, jež nám zde svěřena...“.

16

pořad. Moc vám všem, kdo se na těchto vysíláních podílíte, děkuji. Chtěla bych Vás poposit, zda byste vyřídil můj srdečný pozdrav panu Tomášovi z dnešního vysílání. Nadále Vám moc fandím a těším se z přínosu, jaký – určitě nejen pro mne – Vaše vysílání mají. Přeji Vám krásné, Boží milostí naplněné dny! Eva ☒ Moji milí na Rádiu 7! Srdečně vás zdravím, jsem vděčná za vaši práci v rádiu. Chtěla jsem se zeptat na jednu věc. Když nejsem moc unavená, ráda se v neděli od 22 hodin modlím při pořadu **Modlitby podle Bible**. Jsem ale zklamaná, protože když paní Helena Brdečková čte z Božího slova, je do toho pouštěna hudba. Nemám nic proti hudbě, ale v tomto mi to úplně vadí a nemám z Božího slova nic – protože myšlenky se

Nový ředitel TWR-CZ

V jarním vydání Antény jsem oznámil, že po 25 letech končí moje působení v TWR-CZ a 31. 12. 2015 končí i můj mandát ředitele.

Už tři roky se TWR-CZ připravuje na tuto změnu především hledáním nástupce. Asi po ročním přemýšlení, v jehož rámci jsme hledali mezi pracovníky i dlouholetými spolupracovníky, nás napadlo jméno člověka, který má k TWR-CZ velmi blízko srdcem i bydlištěm: Luděk Brdečko (Luděk byl v té době vysokoškolský učitel, tehdy 42 let, odborník na statiku ve stavebnictví, ženatý, se třemi dětmi). Někdy brzy na jaře roku 2013 se zastavil v TWR-CZ a já mu říkám, zda by nechtěl pracovat s námi v týmu a převzít vedení. Chvilí se na mě nechápavě díval a pak řekl, že to asi fakt ne. Jeho odpověď jsem jen přerušil a říkám, aby odpověděl až v Chorvatsku (rodiny pracovníků a některých spolupracovníků TWR-CZ se tehdy poprvé domluvily a společně jely na dovolenou k moři). Souhlasil. Půl roku bylo „ticho po pěšině“ a v Chorvatsku taky (kdo zná Luďka, tak ví, že z něho spíš vypadne nějaký čin než slovo). Asi po třech dnech jde Luděk kolem našeho apartmánu v plavkách, v jedné ruce nafouknuté lehátko a v druhé slunečník nebo co... A já se ptám: „Tak co, Luďku?“ Otočí se ke mně, trochu zpomalí a já slyším: „Tak jo.“ A jde dál.

Příznavení se, že to bylo velké překvapení. Nečekal jsem, že bude ochoten opustit významné postavení ve školství a jít do misie – zvláště ve věku, kdy už se cesta zpět do civilního zaměstnání pomalu ale jistě začíná uzavírat. No a pak už to šlo všechno tak nějak standardně, Luděk se i trochu rozpovídal, jak o tom všem přemýšlel (a to vám určitě řekne někdy jindy), seznámili jsme s tímto záměrem Radu TWR-CZ a ta na jaře 2015 Luďka Brdečko jmenovala do funkce ředitele TWR-CZ s platností mandátu od 1. 1. 2016.

Luděk s námi už od ledna spolupracuje pravidelně a od 1. září je pracovníkem TWR-CZ v řádném pracovním poměru. Seznamuje se s kolektivem, s prací a nezbývá, než se za jeho službu modlit a přát mu Boží vedení a sílu do služby, ve které se těžkosti zcela určitě objeví, a ne jednou...

Aleš Bartošek

Pozn.: Ludkovo svědectví a fotku jsme takticky zveřejnili už v jarním čísle Antény ☺.

Vysíláme opravdu i živě!

Už dlouho se modlíme za nové moderátory. Zaučit nové zájemce je docela pracná a dlouhodobá záležitost. Jsme smutní, když se občas stane, že si čerstvě zaučený spolupracovník najde jiné využití volného času a nebo z jiných důvodů nakonec není výraznou posilou.

Ale i tak jsme vděční, když i občas, ale přece jen alespoň jednou za měsíc přijde s pomocí na vysílací směnu. Máme radost, že nám externě pomáhají Jirka Krejčí, Jitka Sikorová, Hanka Weignerová, Jan Ondarza. Novou radost máme ze dvou aktivních mladých moderátorů, Honzy Vytříšala a Michala Kroupy. Nově se občas ukazuje zase Petra Eliášová... Tak děkujeme a věříme, že jim zájem vydrží ☺.

17

soustředí na hudbu – jestli není dost hlasitá, nevzbudí manžela, jestli vůbec rozumím čtenému slovu. Tak jsem se chtěla zeptat, proč je taková změna nutná. Vysílá se to v pozdních večerních hodinách a to nelze dát rádio hlasitěji. Omlouvám se za moji připomínku, ale senioři potřebují dobře slyšet a rozumět. Bůh zehnej vaši potřebné práci a děkuji. *Jiřina* ✉ Dobrý den. Chtěla jsem vám poděkovat za vaše super rádio. Minulý rok jsem si „stěžovala“, že máte samé dobré pořady, ale že opravdu nemám čas při sedmi dětech poslouchat vše, co bych chtěla. Před rokem mě Bůh vyslyšel tím, že se mi narodilo osmé dítě a to se chce dost často dlouho kojit (i teď pomalu v roce), a tak mám hafo času na poslech vašeho radia, i na čtení. Super. Chtěla jsem

Na chalupě u jednoho z radních

V květnu nás pozval radní Jaroslav Šupík s chotí na jejich chalupu. Mezi dvěma směnami jsme se odregovali, uvařili guláš, opekli klobásky, zazpívali u ohničku. Však to hýčkání v přírodě je vidět i na tvářích...

18

pozdravit sestru Marii Frydrychovou, moc mě povzbuzuje její pořad **Houpací křeslo**. Opravdu mám pocit, jako bychom spolu seděly v příjemném pokoji a mluvily u kávička. Houpací křeslo posloucháme potom večer z archivu s celou rodinou, i s velkýma dětma, a můžeme společně ještě o daném tématu mluvit a je to moc fajn. S dcerou Dorotkou posloucháme pravidelně **Četbu na pokračování**. Má domácí školu a při četbě vyšívá nebo háčkuje a užíváme si to, taková odměna na konci vyučování. Také se snažíme nezapomínat na biblickou hádanku a je to super, že Dorotka si vždy snaží sama v Bibli najít, kdo to byl. Tak je vaše (pro nás i naše) rádio i součástí naší školy, to je fakt privilegium. Díky za vše. S pozdravem *Majda*

Nový redaktor v týmu

Dlouhá léta se nestalo, že bychom dvakrát v jednom roce mohli psát o novém redaktorovi v týmu TWR-CZ. Letos na jaře jsme představili Luďka Brdečko a tentokrát můžeme představit dalšího. A navíc jsou oba z jednoho brněnského sboru. Je jím Pavel Kohla.

Pavel je nejmladší redakční posila našeho týmu. Disponuje mnoha diáři a zápisníky, do kterých neustále něco zapisuje (ale na rozdíl od ostatních se ke svým zápiskům taky vrací). Skoro pořád se usmívá, až je to nakažlivé. A také se rychle učí a tak už ostatní místy honí s otázkami: Proč se to dělá takto, a ne jinak? A co říká o sobě?

Je mi podobně jako Rádiu 7, tedy 25 let. Pocházím z Podkrkonoší, ale již několik let se považuji za Brňáka. V únoru jsem s Boží pomocí úspěšně dokončil studium na Masarykově univerzitě v Brně v oboru Biofyzika. V září 2015 jsem se oženil a ... tím můj seznam úspěchů končí, ale zároveň věřím, že se mnou Bůh ještě neskončil...

Do svých studií na vysoké škole jsem žil s rodiči, mladší sestrou a prarodiči v generačním domě v podhůří Krkonoš a nedaleko Českého ráje. Před

krátkou dobou jsem se dozvěděl, že jsem chodil do křesťanské školky, která mě, věřím, ovlivnila. Rodičům se líbilo, že tam je jiný pořádek, ne jako v ostatních revolučních školkách. S Bohem jsem se doma nesetkával, ale s dobrými hodnotami ano, a protože se v malé městě nic neukutlá a každá výtržnost se domů dostala do týdne, snažil jsem se nevyčínat a být vzorný student. Tušil jsem, že je nějaký Bůh, něco nade mnou, ale neuměl jsem ho pojmenovat ani uchopit. Během volných odpolední na internátu při střední škole jsem se postupně zapojil do intenzivnějšího hledání. Začalo mě zajímat duchovno. Postupně jsem se začal seznamovat s léčivými schopnostmi rostlin, symbolů, léčitelů a navštívil i kurzy uzdravování energií. Žil jsem spokojený život studenta s různými východními filosofiemi a jedním kostlivcem ve skříni. Jako mnoho mladých mužů jsem začal podléhat svůdným obrázkům žen. Skrýval jsem to, chtěl jsem se toho zbavit, ale bylo to silnější než já.

Přechod na vysokou mě dostal do Brna, kde jsem i nadále žil samotářským životem. Měl jsem a mám rád přírodu, takže jsme se spolubydlicím podnikali různé výlety do centra i okolí. Vše se v rámci možností dařilo, až na studia. Ze vzorného studenta se ze mě stal ten, co prochází s odřenými ušima. A na to byla moje filosofie i různé alternativní způsoby víry slabé. Jednou jsem měl ve volném čase mezi přednáškami hodinový rozhovor se dvěma křesťany, ve kterém jsem obhajoval svou víru. Na konci jsem jim slíbil, že si tedy tu Bibli přečtu, ale po několika Mojžíšových knihách jsem ji odložil na polici.

V té době jsem měl jednu „duchovně spřízněnou duši“, kamarádku, se kterou jsme se seznámili na jedné brigádnické akci. Rozeměli jsme si a sdíleli svou filosofii, posílali odkazy, články a společně duchovně rostli. Jenže špatným směrem. Studia, kostlivec i nesourodá směs filosofii kolem mě pomalu utahovaly okovy.

Přišel říjen 2011, krásné jasné dopoledne a já sedím v ponurém bytě a znuděně projížďám články na internetu. V tom ke mě dorazí po Facebooku zpráva. „Bůh tě miluje, ví, jak na tom jsi, chce, abys Ho přijal za svého Pána.“ Právě ta kamarádka, která se mnou sdílela své filosofie, poznala den předtím Boží lásku, a rozhodla se stát Ježíšovou následovnicí. Její nadšení ve mně vzbuzovalo mnoho otázek a několik hodin jsem se jí ptal a četl příběh o jejím setkání s Bohem. Do našeho jinak ponurého pokoje se prodral sluneční paprsek. Odrážel se z protějšího okna a svítil mi přímo do oči. Mé srdce zaplavil pokoj a neuvěřitelná radost. Věděl jsem, že už nemusím Boha dál hledat, že už mě znal dávno před tím. Během večera na mě dolehla tíha vin a špatných činů, které jsem způsobil, a přes hodinu jsem ležel v slzách pod peřinou a přiznával je Bohu. Byl to však úžasné osvobozující pocit, který mi dal sílu vyhodit ze svého života všechny ty skryté kostlivce. Od té chvíle jsem už ani jednou nemusel hledat uspokojení na internetu. Nemusel jsem již chodit k léčitelům pro radu, ale mohl jsem jít za Ježíšem.

Změnil se i můj postoj ke knihám. Do té chvíle jsem četl jen povinnou školní četbu, ale po tomto setkání jsem měl neuvěřitelný hlad po Bibli. Četl jsem od rána do večera a byl jsem rád za každou odpadlou přednášku, kdy jsem se mohl věnovat Bibli a naslouchat Bohu.

Doma jsem o své víře nic neřekl, ale při další návštěvě mamka prohlásila, že jsem nějaký jiný. Po třech měsících jsem zatoužil po setkání s dalšími křesťany. Ty tři měsíce jsem měl jen Bibli a kamarádku v Praze, se kterou jsem

vedl dlouhé rozhovory. Ale nestačilo to. Měl jsem mnoho otázek, chtěl jsem se sdílet osobně a začal jsem tedy hledat společenství v Brně. Ptal jsem se Boha, kde mě chce mít a jeden den vyrazil na bohoslužbu do kostela. Snad poprvé v životě. Nic jsem si ale neodnesl, jen zklamání, že je to jiné, než jsem dosud četl v Bibli.

V sobotu mi přišla myšlenka zajít se podívat na vedlejší ulici, kde jsem objevil modlitebnu baptistů. Na internetu jsem si přečetl jejich historii a vyznání víry. V neděli ráno jsem vstoupil a u dveří mě uvítal starší pán a pozval mě dál. To mě oslovilo, takhle se mnou snad ještě nikdo nejednal. Shromáždění bylo zvláštní i křtem několika lidí. I já jsem zatoužil po křtu. Na druhý den jsem byl pozván na setkání mládežníků, kam jsem dorazil s očekáváním. Nikdo mě neznal a já nikoho také ne. Normálně jsem se s cizími lidmi ne bavil, ale tam pod návalem otázek „Jak jsi se sem dostal?“ a „Jak jsi uvěřil?“ jsem jednoduše mluvil. I přes můj náhlý příchod jsem se s Bohem hádal o domovském sboru. Ale s Ním se těžko poměřují síly. Nakonec jsem musel uznat, že je moudřejší než já a zůstal jsem u baptistů. Netrvalo dlouho a otevřel mi dveře pro první službu. Dvě sestry z mládeže mě pozvaly k vedení skupinky pro hledající kamarády. Já, a věst druhý? Opět se ukázalo, že to má Bůh pevně ve svých rukou a stačí Mu jen důvěřovat. Postupně jsem začal Boha vnímat jako Otce, který mě učí mluvit a chodit nejen v duchovním světě. Skrze vztah s Ním se začaly uzdravovat i mé vztahy. Ježíš se pro mě stal věrným přítelem, ke kterému mohu zajít s jakýmkoliv problémem. A většinou na sebe řešení nedá dlouho čekat. A Duch svatý je úžasný průvodce nejen Bibli, ale i životem, co mě inspiruje a učí pomáhat na jeho díle duchovním i fyzickým.

S Boží pomocí jsem po letech dokončil studium biofyziky a rozmyslel se, co dál. Chtěl jsem pracovat pro Boha, přemýšlel jsem o zahraniční misii, ale vnímal jsem, že mám zůstat v Čechách. Asi před rokem přišel impuls z Rádia 7 natočit krátké úvahy, ale nedotáhl jsem to do konce. Před Vánoce mi přišel druhý podnět, ale na spolupráci s rádiem jsem si měl ještě chvíli počkat. Bůh to měl pevně ve svých rukou, a do třetice to vyšlo po státnicích. Druhý den po státnicích jsem posílal SMS snoubence, která se měla sejít s redaktorkou Rádia 7. SMS nedorazila, ale odpověď ano - v rádiu hledají nového redaktora. Modlil jsem se a zkusil se zapojit do redakční činnosti. Byla to pro mě spousta nových činností: od střihu přes mluvení na mikrofon až po archivaci pořadů. Čím déle jsem zde, tím více mě práce baví. Po rozhodnutí Rady jsem byl přijat oficiálně do redakce. Stále se učím a jsem Bohu i lidem v redakci vděčný, že mi pomáhají zvládnout nové činnosti a že mohu být součástí tohoto díla.

Pavel Kohl na jaře letošního roku dokončoval vysokou školu a byl přizván k externí spolupráci. Něco málo vyzkoušel a po státnicích se sám přihlásil, že by mohl spolupracovat více. Byl tedy více vtažen ke spolupráci a nakonec došlo k dohodě, že by mohl být seriózní mladou redakční posilou pro budoucnost. K práci v TWR-CZ byl vytáhnout z Úřadu práce i s dotací na jeho mzdu po dobu jednoho roku. Pavel se zapracovává poměrně dobře a máme tedy dobrý rok na vzájemné hledání. Zatím se zdá, že to půjde i déle ☺. Do pracovního poměru nastoupil během letních prázdnin.

29. srpna změnila své příjmení Jiřina Hovořáková, naše účetní a ekonomka. V kostele v Horní Lidči řekla životní „ano“ Jiřimu Vyležíkovi.

5. září zase náš nejmladší kolega Pavel Kohl spojil svůj život se Zuzanou Bašteckou. Gratulujeme a přejeme Boží požehnaní. Oběma párům přejeme moudrost i Boží vedení, stejně jako ochranu a požehnaní.

